

За обезпечение на този флангъ бидоха испратени и останалитѣ три казашки сотни. Осѣнѣ това, въ това направление отиде и единъ баталионъ отъ Орловския пѣхотенъ полкъ. Грижитѣ за обезпечението на този флангъ се признаваха за крайно необходими, тъй като Казанлъкъ още не бѣше заетъ, а тамъ, по събранитѣ свѣдѣния, турцитѣ имаха нѣколко баталиона. Осѣнѣ това бѣха получени свѣдѣния, че Вессель паша чакалъ 10000 помощъ отъ Стара или Нова Загора, подъ личното началство на Сюлейманъ паша.

Позицията, която прѣдстоеше сега да атакува лѣвата колона се протакаше на три километра, при което лѣвия ѝ флангъ се опираше въ шипченскитѣ лозя и южнитѣ контръ форси на Балкана, а дѣсния — достигаше до Секереченската кория.

Между туй, по нататашното стоение на позицията около шосето се признаваше за безполезно. Почнаха да се появяватъ значителни загуби. Ето защо, въ 11 1/2 часа, стрѣлковата бригада получи заповѣдь да настѣпи. Спиранията на тѣзи равна мѣстностъ бѣха съединени съ голѣми загуби, че тѣ бѣха и безцѣлни. Сѣрьозна подготовка на атаката бѣше невъзможна, тъй като срѣщу оръжейния огнѣ турцитѣ бѣха добре укрити, а разрушителното и фугасно дѣйствиe на планинската артилерия бѣше невъзможно. Оставаше слѣдователно едно: да се върви стрѣмително въ атака. Храбритѣ стрѣлци, прѣдшествувани отъ своитѣ офицери и отъ слаба верига, тръгнаха напредъ съ ускоренъ ходъ. Ротитѣ се построиха въ разгнать строй и разрѣдиха редоветѣ. Турцитѣ откриха убийственъ огнѣ.

Съ приближението на 200 крачки отъ укрѣпенитѣ могили, стрѣлцитѣ бѣха спрѣни на минута и откриха огнѣ. Въ това врѣме планинската батарея на полковника Гладкова се приближи на 800 крачки до позицията на противника и откри чѣстъ огнѣ, при което тя сполучи да запали една неприятелска зарядна ракла,